

ת"פ 49367/12/10 - מדינת ישראל נגד ס.ק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 49367-12-10 מדינת ישראל נ' ק'(עציר)

פ"א - מעודכן 2009 0-2120-47351-2009
לפני כבוד השופט יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ס.ק. (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אילנית נחום

ב"כ הנאשם - עו"ד בנימין ניומן ממשרד עו"ד ישר יעקובי

הנאשם - הובא משב"ס

גזר דין

1. ביום 6.5.13 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, ולבקשת ההגנה דחיתי את הטיעונים לעונש.
2. בתמצית אציין, כי בהכרעת הדין קבעתי, כי הוכח מעבר לכל ספק כי ביום 25.12.09 בין השעה 13:00 לשעה 21:00, ברח' מאפ"ו 18א בתל-אביב התפרץ הנאשם לדירה של מר יובל ואקנין (להלן: "**הדירה**") בכך שנכנס לדירה דרך חלון חדר העבודה וגנב מהדירה טלוויזיה, מצלמה, מחשב נייד, 2 שלטים וקופסת עץ ובה תכשיטים.
3. לבקשת ההגנה הפניתי את הנאשם עוד ביום 3.7.13 לקבלת תסקיר שירות מבחן. מתסקיר שירות מבחן ומהתסקירים המשלימים, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטם עולה, כי הנאשם דר רחוב, סיים 9 שנות לימוד, עלה לישראל בהיותו כבן 20 ואינו בקשר עם משפחתו שעלתה לישראל. עוד עולה, כי הנאשם מכור לסמים, התקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירה, החל להשתלב במרפאת "צור הדסה" - מרפאה לטיפול גמילה מסמים באמצעות תחליף סם, אולם הנאשם ניתק את הקשר עם מרפאת "צור הדסה", ושירות מבחן נמנע

עמוד 1

מהמלצה.

4. בתמצית אציון, כי הדיון הראשון בו נכח הנאשם באולמי בענין תיק זה, התקיים ביום 1.6.11 ומאז התקיימו דיונים רבים, כשלחלק ניכר מהדיונים הנאשם לא התייצב, לרבות דיון הוכחות, מתן הכרעת הדין, טיעונים לעונש וגזר דין. עוד אציון, כי ההליכים כנגד הנאשם הותלו וחודשו פעמים רבות. ביום 17.3.16 לאחר שהתקבלה חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי קבעתי, כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין והורתי על הפסקת הליכים ועל אשפוז הנאשם בבית חולים פסיכיאטרי. בחודש יולי 2016 חודשו ההליכים כנגד הנאשם, אולם הנאשם לא התייצב לדיון וההליכים הותלו. לאחר שחודשו ההליכים נשמעו טיעונים לעונש ביום 5.6.17 התיק נקבע להשמעת גזר דין ליום 26.6.17 אולם הנאשם לא התייצב למתן גזר דין, הוצא צו הבאה ללא שחרור כנגד הנאשם, והנאשם נעצר עוד ביום 26.6.17.

5. ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, פס"ד מביהמ"ש מחוזי (ת"א) 40283/03 בו נגזרו על הנאשם בין היתר, שנתיים מאסר על תנאי ופלט מאסרים, וטענה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם הורשע בעבירת התפרצות לדירה וגניבה לאחר ניהול הוכחות. מדובר בעבירה הפוגעת בתחושת בטחון של קורבנות בביתם, פגיעה ברכוש ובפרטיות ומתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד טענה, כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר בתחום עבירות הרכוש, אלימות וסמים, כאשר את העבירות בתיק זה ביצע כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה לתקופה של שנתיים. הנאשם לא שינה את דרכו מאז הכרעת הדין כעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות, ויש להפעיל את עונש המאסר על תנאי התלוי כנגד הנאשם, שכן אין נסיבה מיוחדת בגינה יש להאריך את התנאי.

כן טענה, כי הדיונים בתיק זה נדחו מעת לעת בשל אי התייצבות הנאשם והתיק הותלה, ולפיכך חלוף הזמן לא יכול להוות שיקול לקולא.

לאור עברו של הנאשם והעובדה כי לא לקח אחריות, עתרה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את 24 חודשי המאסר על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם, וכן עתרה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי על כל עבירות הרכוש, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד בן זיו, הגיש פסיקה ועתר בטיעונו לעונש להאריך את עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי. עוד טען כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהן נאבק על חפותו, כשאר להחמיר בענישת הנאשם לאור ניהול ההוכחות, כשמאז ביצוע העבירה בשנת 2009 ועד היום, חלפו 8 שנים.

בנוסף טען, כי עברו של הנאשם ישן מאוד, המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם הוא משנת 2003, העבירות בתיק זה בוצעו בשנת 2009 והכרעת הדין ניתנה ב-2013. ההליכים בשנה האחרונה הופסקו פעמיים עקב מחלת הנפש של הנאשם, ואומנם כיום ישנה חוות דעת שהוא כשיר לעמוד לדין, אולם על פי תיקון 113 לחוק העונשין יש לכך משמעות בקביעת מתחם העונש. עוד טען, כי חלוף הזמן, העובדה כי הנאשם דר רחוב זמן רב, היותו חולה במחלת נפש, נסיבותיו האישיות העולות מתסקיר שירות מבחן וחוות הדעת הפסיכיאטרית, יש בהם כדי להוות שיקול לקולא.

כן טען כי 24 חודשי המאסר על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם אינן מידתיות ואינן עומדים במתחמי הענישה, גם על פי המתחם שהציגה המאשימה.

7. הנאשם טען בפניי כי לא ביצע את העבירות בגין הורשע.

8. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של פריצה לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה, ובביצוע עבירה של גניבה. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות אלה עניינו שמירה על רכוש הציבור, ועל בטחונו הפיזי והנפשי של הציבור. בפסיקה נקבע, כי יש להחמיר בענישתם של המורשעים בעבירות רכוש ובפרט בעבירות שעניינם התפרצות וגניבה לדירה. יפים לעניין זה דברי כבוד השופט שהם ברע"פ 398/14 **טל ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14):

"...עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותן של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים..."
עוד ראה דברי כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל**, (21.2.08):
"...בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד..."

9. לטעמי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות כמפורט בהכרעת הדין, ובראי הפסיקה, נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשי מאסר בפועל (ראה לעניין זה רע"פ 8049/12 **איתמר חדד נ' מדינת ישראל** [3.2.14], רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** [23.4.14], רע"פ 398/14 **טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל** [16.3.14],

10. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, עמדו לנגד עיניי, בנוסף לטיעוני ב"כ הצדדים, גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, החזקת סכין שלא כדין ועבירות על פי פקודת הסמים בגין נדון למאסרים בפועל ולמאסרים על תנאי. עוד עולה כי הופסקו ההליכים כנגד הנאשם בשנת 2016 בשל מחלת נפש, בגין עבירות רכוש שבוצעו בשנת 2015 והפרת הוראה חוקית שבוצעה בשנת 2016. בנוסף, עמדו לנגד עיניי נסיבותיו האישיות של הנאשם העולות מתסקירי שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטריות.

11. שקלתי את בקשת ב"כ הנאשם להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם, אולם לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הארכת המאסר על תנאי. מעין בגזר הדין מחוזי (ת"א) 40283/03 בו הוטל המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם עולה, כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 2 עבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. עוד עולה, כי גזר הדין ניתן במסגרת הסדר טיעון כשהוטלו על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסרים על תנאי שהיו תלויים כנגד הנאשם וכן הוטל שנתיים מאסר על תנאי "לבל יעבור כל עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע".

לטעמי, מדובר בתנאי מידתי לאור העבירות החמורות בגין הורשע הנאשם בת"פ מחוזי (ת"א) 40283/03 ולאור העבירות החמורות בגין הורשע הנאשם בתיק שבפני.

עוד מצאתי, כי אין מקום להקל בעונשו של הנאשם בשל חלופ הזמן ע"י הארכת המאסר על תנאי שכן הנאשם לא התייצב למרבית הדיונים, וגרם להתמשכות הדיונים ללא הצדקה.

12. יחד עם זאת מצאתי, כי יש להתחשב בנאשם אשר כיום מסוגל לעמוד לדין, אולם אושפז בביה"ח פסיכיאטרי במסגרת תיק זה, לאחר שקבעתי כי אינו מסוגל לעמוד לדין והפסקתי את ההליכים כנגדו.

13. לפיכך לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנת מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את שתי שנות המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ מחוזי (ת"א) 40283/03, מתוכם שנה בחופף לעונש המאסר שהטלתי על הנאשם ושנה במצטבר לעונש המאסר שהטלתי על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם שנתיים מאסר בפועל.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירתרכוש.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,000 ₪ עד היום בשעה 15:00 להימנע במשך שנתיים מלעבור על העבירות עליהן הורשע, לא תיחתם ההתחייבות, יאסר ליומיים.

אני מורה ליחידת נחשון לאפשר לנאשם לחתום על התחייבות בעודו שוהה במתחם בית משפט השלום בתל-אביב. כמו כן אני מורה לשלטונות שב"ס לאור טענת הנאשם כי אינו חש בטוב, להביאו בפני חובש/רופא בהקדם האפשרי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששקלתי את בקשת ב"כ הנאשם ואת תגובת המאשימה, ובהתחשב בפסיקה, לא מצאתי כי יש מקום לעכב ביצוע עונש המאסר שגזרתי על הנאשם. מדובר בנאשם שלא התייצב לדיונים רבים, לרבות דיון הוכחות, מתן הכרעת דין, מתן גזר דין כשלטעמי אין קשר בין מחלת הנפש של הנאשם לאי התייצבותו לדיונים רבים.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי ניתן לסמוך על הנאשם שיתייצב לריצוי עונשו ואינני נעתרת לבקשת בא כוח הנאשם.

עמוד 4

לבקשת הנאשם, אני מורה לשלטונות שב"ס להביאו בהקדם בפני רופא פסיכיאטר.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת